

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Cantvarien. Archiepisc.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

per censuram ecclesiasticam à partibus firmiter observari. Testes cogantur appellatione remota. Nullis literis obstantibus præter assensum partium &c. Datum Romæ apud S. Petrum III. Kalend. Maij.

CANTUARIEN. ARCHIEPISC.

Q Vanto personam tuam sinceriori caritate diligimus, tanto majori dolore turbamur, quotiens ea de tuis audimus operibus, quæ pontificali derogant honestati. Cum enim Cantuarien. Ecclesia, cui præesse dignosceris, inter Anglicanas Ecclesias celebris habeatur, & inter alias consueverit religione florere; nos & fratres nostri grave gerimus & molestum quoddam, sicut dilecti filij nostri Prior & Conventus ejusdem Ecclesiæ humili nobis conquestione monstrant, tu ad ipsius desolationem Ecclesiæ satagis multipliciter & laboras in constructione novæ capellæ de Lamhee, contra prohibitionem felicitis recordationis Urbani & Clementis Romanorum Pontificum bonæ memoriæ B. prædecessori tuo factas, post appellationes multiplices ad sedem apostolicam interpositas in magnum Cantuarien. Ecclesiæ præjudicium propria temeritate procedens, & de bonis ejusdem Ecclesiæ Canonicos instituens in eadem. A cujus siquidem constructione capellæ, si eam quam debes Roma. Ecclesiæ reverentiam & obedientiam exhiberes, & commissa tibi Ecclesiæ provisionem & solitudinem gereres quâ teneris, tibi & honori tuo melius consulens, penitus destitisses, nec super eo procedere studuisses quod prædecessori tuo sic districtè cognosceres à sede apost. interdictum. Cum igitur diminutionem Cantuarien. Ecclesiæ, sicut nec debemus, nolumus aliquatenus sustinere, prædictorum prædecessorum nostrorum vestigiis in hærentes, de fratrum nostrorum consilio fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus, & districtè præcipimus, quatenus omni mora & excusatione postpositis, etiamsi ab Ecclesia tua absens fueris, aliquatenus non obstante, quicquid post appellationes tam tempore prædecessoris tui quam tuo ad sedem apostolicam interpositas, vel inhibitiones antecessorum nostrorum, in opere actum capellæ dignoscitur memoratæ, infra triginta dies post susceptionem

præsentium tuis expensis non differas demoliri; in irritum prorsus revocans & deducens quicquid de instituendis Canonicis vel aliis circa capellam* ipsam factum est, vel enormiter innovatum. Clericos præterea qui in capella ipsa post inhibitiones apostolicas divina officia celebrarunt, tamdiu ab officio & beneficio teneas pro suspensis, donec super hoc satisfecerint competenter universis operibus demolitis quæ apud eandem capellam facere præsumpserunt, & universa quæ post appellationem in prædictorum fratrum sunt attentata gravamen, de exeniorum videlicet, Ecclesiarum, & aliorum invasione, quæ ante appellationem habuerant, in statum pristinum appellatione remota reduces; sententias excommunicationis & interdicti, quas in quosdam ipsorum fratrum temerè diceris promulgasse, publicè nunciando non tenere; ac de cetero circa statum ipsius monasterij contra prohibitionem nostram hujus occasione negotij non præsumas aliquid innovare; illicitos invasores villarum, possessionum, & reddituum prædictorum fratrum usque ad satisfactionem idoneam vinculo excommunicationis astringens. Si verò (quod non credimus) mandatum nostrum infra statutum terminum neglexeris vel distuleris adimplere; quia justum est ut ei obedientia subtrahatur qui sedi apostolicæ negligit obedire, venerabilibus fratribus nostris suffraganeis tuis per scripta nostra mandamus ut tibi reverentiam seu obedientiam non impendant. Quod si fortè ab eis vel eorum aliquo contra prohibitionem nostram tibi feceris aliquam obedientiam & reverentiam exhiberi; scias te ex tunc ab episcopali dignitate suspensum, & tamdiu ipsi sententiæ subjacere, donec satisfactorius de contemptu, nostro te conspectui repræsentes. Non autem distinguimus utrum in loco à nostris prædecessoribus interdicto vel alio in prædictæ capellæ constructione & Canonicorum institutione processeris in Ecclesiæ Cantuarien. præjudicium & gravamen eadem contradictionis causa durante; nisi quod ex hoc magis credimus eidem Ecclesiæ derogari, quod in remotiori loco prior fabrica est translata. Datum Romæ apud sanctum Petrum v iij. * Kalend. Maij, pontificatus nostri anno primo,

* Apud Gervasium perperam, Apud Howed. prædictam.

Vide Roger. de Howeden añ an. 1198.

* Apud Roger. Idus.

Epist. III. Ne in lesionem aliarum Ecclesiarum novam capellam adificare pergat. Vide infra epist. 43. 180. & seqq.

Epistola Urbani III. & Clementis III. pro hac causa, edita sunt in Chronico Gervasij monachi Cantuar. pag. 150. 7. 152. 8. 153. 157. 154. 2.

64 Epistolarum Innocentij III.

Scriptum est super hoc in eundem serè modum uniuersis suffraganeis Cantuarien. Ecclesia.

VNIVERSIS CHRISTI fidelibus ad quos litera ista pervenerint.

Epist. 112. Meretrices ducere in uxorem, pium & meritorium est. In secunda Collectione & apud Gregor. Constitutio ista tribuitur Clementi III.

Inter opera caritatis quæ imitanda nobis auctoritate sacræ paginæ proponuntur, sicut evangelica testatur auctoritas, non minimum est errantem ab erroris sui semita revocare, ac præsertim mulieres voluptuosè viventes, & admittentes indifferenter quoslibet ad commercium carnis, ut castè vivant, ad legitimi thori confortium invitare. Hoc igitur attendentes, præsentium auctoritate statuimus ut omnibus qui publicas mulieres de lupanari extraxerint, & duxerint in uxores, quod agunt, in remissionem proficiat peccatorum. Datum Romæ apud sanctum Petrum tertio Kalend. Maij, pontificatus nostri anno primo.

ABBATI CLUNIACEN.

Epist. 113. Omnes alienationes Balmenis monachorum revocantur, & ipsi Abbati Cluniacensi subijciuntur.

Cum à nobis petitur &c. usque ad verbum illud assensu. Venditiones & alienationes quæ factæ sunt ab excommunicatis & rebellibus monachis Balmen. Ecclesiæ Cluniacen. apostolica auctoritate subjectis, irritas penitus nunciamus, districtius inhibentes ne quis eis sub prætextu cujuslibet obligationis aliquid credere, vel in aliquo obedire præsumat. Præterea feudatos, qui Balmen. Ecclesiæ fidelitatis juramento tenentur, ab illa fidelitate, quantum ad hoc ut monachos illos contra jurisdictionem Cluniacen. monasterij tueantur, decernimus absolutos. Volumus autem, atque præcipimus, ut tibi vel nunciis tuis fidelitas ab eisdem feudatis & obedientia debita nomine Balmen. monasterij impendatur. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

ARCHIEPISCOPO BISUNTIN. & suffraganeis ejus.

Epist. 114. Ut Cluniacensibus ad corrigendos Balmenes & subijciendos auxilio sint.

Cum Balmen. monasterium cum omnibus pertinentiis suis ex culpa & delicto monachorum ejusdem cœnobij Cluniacen. Ecclesiæ apostolica sit auctoritate subjectum, quia ejusdem monasterij monachi præceptis apostolicis inobedientes & Ecclesiæ Cluniacen. rebelles existunt, dilectis filiis Comitibus

& Baronibus per Bisuntin. provinciam constitutis dedimus nostris literis in mandatis, ut monachis ipsis rebellibus & excommunicatis exclusis, qui in terris eorum domos habent monasterio Balmen. subjectas, ipsas cum appenditiis suis à Cluniacen. Ecclesia faciant potestate sibi concessa pacificè possideri. Et super hoc venerabili fratri nostro Matisconen. Episcopo per scripta nostra mandavimus, ut Comites & Barones ipsos (si mandatum nostrum neglexerint adimplere) ad hoc per excommunicationis sententiam in personas, & interdicti in terras eorum de nostra fretus auctoritate, cessante appellatione, compellat. Quocirca fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus, quatenus sententiam, quam dictus Matisconen. Episcopus in Comites & Barones memoratos & terras eorundem tulerit, observetis, & faciatis appellatione remota per vestras dioceses inviolabiliter observari. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

EPISCOPO ET PRIORI S. Petri Matisconensis.

Inauditam sævitiam Balmen. monachorum, quam olim in magistrum O. Ecclesiæ Rom. nuncium præsumperunt iidem monachi nequiter exercere, discretionem vestræ fore credimus non ignotam, cum ex ipsorum nequitia & pœna, quam exinde sustinuisse noscuntur, id jam pervenisse credamus ad exteras regiones. Sanè sacrosancta Romana Ecclesia, quæ Ecclesiarum omnium caput est & magistra, licet semper consueverit juxta Prophetam misericordiam & non judicium exercere, tamen quia ex offensa illorum honor prædictæ Ecclesiæ lædebat, maxime cum factum fuerit in aperto, ne aliis præberetur materia similia perpetrandi, & ipsi de impunitate possent quomodolibet gratulari, in ipsos juxta excessum eorum sententiam promulgavit. Cum enim Balmen. monasterium per fratres inibi congregatos odore bonæ opinionis & religionis decore florere debuisset; quia veterem hominem cum suis actibus sequebantur, in peccatis eorum diabolo suadente contabuit. unde tam in spiritualibus quàm temporalibus miserabiliter fuerat imminutum. Ceterum cum placuit altissimo ut tantis malis finem imponeret, & locum

Epist. 115. Eiusdem argumenti.